

TAKY MILUJETE HERRIOTA?

Ášter½, 03 Áerven 2008

OdjakÁiva jsem ráda Áetla. ÁEetla jsem cokoliv, co bylo po ruce, co jsem našla v babiÁinÁ knihovnÁ, v matÁinÁ s detektivkama, v obecní knihovnÁ a hlavnÁ i to, co jsem si pÁjÁila od kamarádek výmÁnou za jiné moje knihy, co jsem pÁjÁila jim. NÁkteré se mi dodnes nevrátily. I to se stává.

Vzpomínám si na dobu, kdy jsme ve Átvrtek stávali frontu pÁmed knihkupectvím, ve snaze uloupit nÁjakou novinku, i n zklamání, kdyÁ byla ta pravá a vyhlídnutá kniha vyprodána tÁsnÁ pÁedtím, neÁ jsem došla na ÁTMadu. To uÁ nehrozí, krásných knih je všude dost, máÁeme si vybírat mezi všemi Áánry, cizími i tuzemskými autory, podle nálady a hlavnÁ i podle stavu naší penÁÁenky. ÁEtu ráda a Átu všude. ÁEetla jsem cestou do práce pÁI hodiny vlakem ráno a pÁI hodiny vlakem odpoledne k tomu doslova svádÁlo, co taky jiného chcete dÁlat? Koukání z okna po krajinÁ pÁestane bavit uÁ druhý týden po zaÁátku dojíÁdání. ÁEtu v ÁekárnÁ u lékaÁme, ráno u snída (nÁkdy je to jediná moÁnost, jak to naše slavné televizní vysílání pÁeÁít bez úhony a nudy), Átu venku u Moravy kdyÁ venÁím psa. SnaÁím se kaÁdý másic si koupit nÁjakou knihu, nejÁastÁji je to další díl ÚÁasné Zery Terryho Pratchetta, protoÁe stále ještÁ nemám doma všechny její díly. Prolezla a proÁetla jsem skrz naskrz celou naší olomouckou knihovnu, s výjimkou knih od Rosamundy Pilcherové, Heleny Courths-Mahlerové a jim podobných, protoÁe na tohle já prostÁ nÁjak nejsem. VÁtšinou proletím regál s novými knhami a pak uÁ jen nešÁastnÁ hledám, co jsem ještÁ neÁetla. Ovšem jako uÁ ponÁkolikáté se mi stane, Áe prostÁ zapomenu, Áe ve stÁmedu naše knihovna nefunguje, stejnÁ jako tentokrát a vracím se domÁ se starými knhami. protoÁe má dÁsnÁ, ale dÁsnÁ brala chuÁ nÁco si pÁeÁíst, tak jsem jako uÁ tolikrát pÁerovnála svoje knihy v kni nastrÁila zadní ÁTMadu dopÁmedu a - narazila jsem na svého oblíbeného zvÁrolékaÁme... To by se zvÁrolékaÁmi stát nemÁ se zvÁrolékaÁ oÁení, ZvÁrolékaÁ a jeho pÁátelé, ZvÁrolékaÁ mezi nebem a zemí a ZvÁrolékaÁ opÁt v jednom Klasika. Taky tak milujete milé a rozkošné pÁíbÁhy od Jamese Herriota? Já teda NESMÍRNÁš MOC. Tohle jsou knihy, které máÁete Áíst poÁTMád dokola, psané s láskou k zvÁrolékaÁské profesi, ke zvíÁtmÁm, k lidem, s pokorou a aÁ je vám patnáct nebo šedesát let - aspoÁ tedy já to tak cítím. No a jak to nakonec dopadlo? SkonÁila jsem v posteli s hrnkem Áerného Áaje s bergamotem a se svým oblíbeným „ZvÁrolékaÁem“ v ruce. Ani seriálová Ulice má nedovedla od mého Herriota odtrhnout... Pavla VodomÁrka